

P.M.

Socialistiska Ungdomsklubbarna hade tills i dag anordnat friluftsfest vid Hornsbergs Hage, hvilken fest pågick från klockan 2 till 9 e.m. och var besökt af omkring 1500 a 2000 personer. Klockan 3.30 e.m. önskade expeditören Axel Holmström de närva-
rande välkomna samt meddelade programmet för festen, hvarefter han öfverlemnade ordet till redaktör Hinke Bergegren, som omedelbart besteg talarestolen och talade öfver: "Ämnet för dagen". Bergegren afgaf dock under föredraget ingen direkt förklaring öfver hvad han åsyftade vara "Ämnet för dagen", men af ordalagen framgick, att han gillade "handlingens propaganda", som omfattades af den ungsocialistiska rörelsen; dock aktade Bergegren sig noga att direkt uppmåna åhörarna till någon lagstridig handling.

Talaren framhöll, att det nu vore skönt att lefva, då man säge folket vakna upp och reagera mot fördomar, vidskepelse, religion, äktenskap, fosterlandets majestät samt framförallt mot privat-eganderätten, hvilken rätt borde bekämpas med andra kampmedel än socialdemokraternas nuvarande kompromissande. Samhället blefve genom kompromissandet endast bristfälligt repareradt, i stället för att med ens reformeras. Riksdagen borde numera vara till för att afskaffa i stället för att stifta lagar. Socialdemokratiska partiet hade nu blifvit gammalt och snällt, hvarföre de revolutionära- eller ungsocialisterna nu måste fram till kamp.

Bergegren berörde defter huru han på en del ställen blifvit nekad att hålla föredrag; att samma öde drabbat Kata Dahl - Ström i Åmål; att Varenskiöld blifvit häktad för lösdrifveri, då man ej kunde komma åt honom på annat sätt. Talaren var öfvertygad om att myndigheterna komma att fortsätta på samma sätt med ännu flera misshagliga personer, om ej en kraftig protest inlades här emot.

Till sist klandrade Bergegren arbetarna för att de i de nyss afslutade arbetskonflikterna ingått på kompromissandets väg i stället för att genom en generalstrejk tillkämpa sig en fullständig seger.

Sedan Bergegren lemnat talarestolen uppträdde en fröken

Hoffstedt från Göteborg och framhöll att äfven kvinnorna börde deltaga i den sociala striden och att ungsocialisterna nu vore det parti, som bäst förde proletariatets talan. Talarinnan klandrade religionen, enär densamma under alla tider hållit kvinnan som ett lägre väsen än mannen. Hon yttrade bland annat: "Farväl Jehova; du är ej den Gud, en framåtsträfvande kvinna kan älska".

Klockan 6 eftermiddagen uppträdde fru Maria Wessel och talade öfver ämnet: "Moral," hvarvid hon framhöll, att moralen växlade under olika tidevarf och att de olika samhällsklasserna äfven hade olika moral. Ungsocialismen vore dock för närvarande i besittning af den högsta moralen.

Till sist höll redaktören Bergegren ett kortare anförande öfver ämnet: "Af Guds nåde", dervid han i skämtsam form påpekade att de regerande furstarna vanligen ståtade med denna titel, hvilket skulle häntyda på, att de vore mycket högt stående, eller med andra ord, näst det högsta. Dessa furstar af "Guds nåde" uppfostrades från födelsen på sådant sätt, att de ej blefve lämpliga att styra ett folks öden; då vore en vald president lämpligare dertill, enär han bättre kände sitt folk.

Under festen förekom dessutom sång, deklamation, musik och dans. Ordningar förekommo icke. Inga uniformsklädda militärer besökte festen. Klockan 9 eftermiddagen afslöts festen af expeditören Axel Holmström, hvilken uppmanade de närvarande att sluta sig till den revolutionära ungsocialismen. Stockholm den 2 Augusti 1908.

*C. J. Lundgren & Gunnarström.
 Redaktörskontoret.*